

PRAZNICUL ADUCERII MOAȘTELOR CUVIOSULUI SAVA CEL SFINȚIT

Sâmbătă, 13/26 octombrie 2019, Patriarhia a prăznuit sărbătoarea aducerii Moaștelor Cuviosului Părintelui nostru Sava cel Sfințit.

Evenimentul aducerii Moaștelor a avut loc pe 13/26 octombrie în anul 1965. Atunci, în anul ce a urmat întâlnirii dintre Preafericitul Patriarh Atenagora și papa Ioan Paul VI, după ridicarea anatemei și începerea dialogului teologic dintre Biserica Ortodoxă și biserica romano-catolică, Patriarhia Ierusalimului a cerut Sfintele Moaște ale Cuviosului Sava pe care cruciații le mutaseră la Veneția.

Fiind înapoiate de către biserica romano-catolică, Moaștele au fost întâmpinate de mulțime de popor la Poarta lui David, iar apoi credincioșii s-au închinat lor timp de o săptămână în Biserica Învierii. De acolo au fost duse în Lavra întemeiată de către Sfântul Sava, spre a rămâne acolo pentru totdeauna, spre ocrotirea Părinților Savaiți și a închinătorilor și spre întărire duhovnicească și sfințire.

Cu ocazia acestui praznic, s-a săvârșit Priveghere de toată noaptea (Pavecernița și Acatistul, Utrenia și Sfânta Liturghie) condusă de Preafericirea Sa Părintele nostru Teofil Patriarhul Ierusalimului, împreună cu care au slujit ÎPS Ioachim, Mitropolitul Elenupolei și ÎPS Aristarh, Arhiepiscopul Constatinei, Ieromonahi Aghiotafiți și Ieromonahi din alte țări Ortodoxe, Preoți arabi, Ierodiaconii Marcu și Evloghie. Au cântat fratele Constantin Spiropulos și Lampadarul Bisericii Învierii, domnul Vasile Goțopulos în strana dreaptă în limba greacă, și Arhimandritul Filotei în stânga în limba arabă. Au participat Duhovnicul Lavrei, Arhimandritul Evdochim, localnici din Ierusalim, Betleem, Bet-Jalla, Satul Păstorilor, și pelerini din Grecia, România și

Rusia.

Către aceștia Preafericitul a rostit această cuvântare în limba greacă în timpul Chinonicului Sfintei Liturghii:

„Vă îndemn, deci, fraților, pentru îndurările lui Dumnezeu, să înfățișați trupurile voastre ca pe o jertfă vie, sfântă, bine plăcută lui Dumnezeu, ca închinarea cea duhovnicească, și să nu vă potriviți cu acest veac, ci să vă schimbați prin înnoirea minții, ca să deosebiți care este voia lui Dumnezeu, ce este bun și plăcut și desăvârșit” (Romani 12, 1-2), propovăduiește dumnezeiescul Pavel.

Sfințiți Părinți și iubiți frați întru Hristos,

Credincioși creștini și pelerini,

Cel ce s-a făcut locuitor al Cetății cerești, Sava cel Sfințit, ne-a adunat pe toți în sfânta lui Lavră ca să prăznuim cinstita pomenire a aducerii, din orașul italian Veneția, a Sfintelor sale Moaște, adică a trupului său înmiresmat.

Pomenirea aducerii Moaștelor Cuviosului Părintelui nostru Sava este un fapt bine-plăcut lui Dumnezeu, dar și o binefacere adusă de către Domnul nostru Iisus Hristos, Fiul Dumnezeului Celui viu, nouă care suntem supuși stricăciunii morții.

Ascultând îndemnul Apostolului Pavel, dumnezeiescul Sava a oferit trupul său jertfă vie, sfântă, bine plăcută lui Dumnezeu, aducând astfel închinare duhovnicească, adică cea care nu are nimic truesc, nimic gros, nimic simțit”, potrivit Sfântului Ioan Gură de Aur. De aceasta ne încredințează și biograful său, Sfântul Chiril Skitopolitul care spune: „Sava, fiind ales de Dumnezeu din pânțele maicii sale și cunoscut mai dinainte de zămislire, potrivit marelui Prooroc Ieremia, disprețuind toate cele ale lumii, s-a închinat Mănăstirii unde a învățat întocmai viețuirea monahală și în scurtă vreme a deprins Psaltirea și toate celelalte rânduieli ale viețuirii

de obște”.

Dragostea față de cucernicie, adică față de viața după Hristos, l-a dus pe Sava din satul Mutalaki din Capadocia în locurile Palestinei unde a trăit Domnul. Aici a deprins viețuirea monahală la picioarele marilor dascăli ai pustiei: Teodosie Chinoviarhul și Eftimie, al căror adevărat următor s-a făcut.

Locuitorul pustiei, Sava, având în minte îndemnul înțeleptului Pavel: „deosebiți care este voia lui Dumnezeu, ce este bun și plăcut și desăvârșit” (Romani 12, 2), a disprețuit cele ale veacului acestuia, precum bogăția, slava și toate cele trecătoare și stricăcioase, și în locul lor, a râvnit după voia lui Dumnezeu cea desăvârșită. De aceea și imnograful Bisericii spune: „Afară din trup și de lume prin fapte ajungând și prin ele preaslăvind pe pământ prin viață pe Domul slavei, Părinte înțelepte, după vrednicie te-ai preamărit și de la Dânsul te-ai arătat dumnezeiesc izvor de tămăduiri, Sava, de Dumnezeu insuflate”.

Cu adevărat, iubiții mei frați, dumnezeiescul Sava s-a arătat dumnezeiesc izvor de tămăduiri, adică doctor al celor bolnavi și tămăduitor al bolilor sufletești și trupești fără de leac. Mărturie nemincinoasă este trupul său nestricat aflat înaintea ochilor noștri, care răspândește sfântă mireasmă și daruri de tămăduiri, după cum spune și Sfântul Grigorie Palama: „Ce cuvânt ar putea spune după vrednicie slava dată de Dumnezeu trupurilor Sfinților, Moaștelor Cuvioșilor, slavă care rămâne în toată vremea, care răspândește sfântă mireasmă, care izvorăște mir, daruri de tămăduiri, facere de minuni, felurite și mântuitoare semne pentru noi?”.

Este de prisos să spunem că Moaștele Sfinților constituie mărturia vizibilă a Învierii din morți și că „pomenirea dreptului este cu laude” (Pilde 10, 7) și „sufletele dreptilor sunt în mâna lui Dumnezeu” (Înțelepciunea lui Solomon 3, 1), după cum spune Sfânta Scriptură. Iar Mântuitorul nostru Iisus

Hristos spune: „Deci Dumnezeu nu este al celor morți, ci al celor vii, căci toți în El trăiesc” (Matei 22, 32).

Această mărturie adevărată a Dumnezeului celui viu și a Învierii din morți o propovăduiește și ne-o bine vestește Cuviosul Părinte al nostru Sava cel Sfințit care L-a iubit pe Domnul Dumnezeu cu toată inima, cu tot sufletul și cu tot cugetul lui (Matei 22, 7), potrivit poruncii Domnului.

La aceasta suntem chemați astăzi și noi, cei care cinstim pomenirea Cuviosului și de Dumnezeu purtătorului Părinte al nostru Sava: să păzim poruncile Mântuitorului nostru Hristos și să iubim Biserica Lui pentru că, după cum spune Evanghelistul Ioan, „știm că suntem din Dumnezeu și lumea întreagă zace sub puterea celui rău. Știm iarăși că Fiul lui Dumnezeu a venit și ne-a dat nouă pricepere ca să cunoaștem pe Dumnezeul cel adevărat” (1 Ioan 5, 19-20).

Spunem aceasta pentru că, potrivit Psalmistului, mulți „L-au înșelat pe El cu gura lor și cu limba lor L-au mințit” (Psalmul 77,36).

Îl rugăm pe marele locuitor al pustiei, Sava cel Sfințit, care are îndrăzneală la Hristos Dumnezeu ca, pentru rugăciunile Preabinecuvântatei Stăpânei noastre Născătoarea de Dumnezeu și pururea Fecioara Maria, să ceară lumină cugetelor noastre și pace sufletelor noastre. Și, împreună cu imnograful, să zicem: „Cântări de mulțumire îți aduce ție Lavra ta cea mare și preacinstită, arătându-te pe tine locuitor, ziditor și cetățean al ei, înțelepte; și, bucurându-se, strigă către Domnul: Binecuvântat este Dumnezeul părinților noștri”. Amin.

După Apolis și binecuvântarea colivei în pronaos, Preafericitul a luat parte la masa oferită de Mănăstire iar apoi, pe drumul de întoarcere, a trecut, după cum este obiceiul, pe la Mănăstirea Cuviosului Teodosie Chinoviarhul.

Din partea Secretariatului General

<httpv://youtu.be/s4Zj8t4Ymow>